

Справа № 991/2657/24

Провадження 2-а/991/7/24

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

Р І Ш Е Н Н Я

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

09 квітня 2024 року

м. Київ

Вищий антикорупційний суд колегією суддів у складі:

головуючого

Крука Є.В.,

суддів:

Білоус І.О., Кравчука О.О.

секретар судового засідання

Козакова О.О.,

за участю:

представників позивачів

Серовської Я.М., Туліна Р.А.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві адміністративну справу за позовом Міністерства юстиції України (ЄДРПОУ: 00015622, вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001) до ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , ПІН громадянина рф: НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_1) про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

В С Т А Н О В И В:

1. Історія провадження

02.04.2024 до Вищого антикорупційного суду звернулось Міністерство юстиції України (далі - позивач) з адміністративним позовом до ОСОБА_1 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнення активів у дохід держави.

03.04.2024 ухвалою суду відкрите провадження у цій адміністративній справі.

2. Зміст позовних вимог та їх обґрунтування позивачем

2.1. Позивач просив застосувати до ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», та стягнути в дохід держави активи ОСОБА_1 , а саме: 1) квартиру загальною площею 53,4 кв.м., житловою площею 28,5 кв.м., за адресою: АДРЕСА_2 , реєстраційний номер майна: 15876579; 2) автомобіль марки MERCEDES-BENZ V 250, 2017 року випуску, VIN код - НОМЕР_2 , дата реєстрації: 01.07.2017; 3) автомобіль марки TOYOTA AVALON, 2008 року випуску, VIN код - НОМЕР_3 , дата реєстрації: 10.04.2012; 4) автомобіль марки MERCEDES-BENZ S 350, 2008 року випуску, VIN код - НОМЕР_4 , дата реєстрації: 04.08.2009; 5) автомобіль марки NISSAN MAXIMA 2,0 V6, 2000 року випуску, VIN код - НОМЕР_5 , дата реєстрації: 02.02.2001.

2.2. Обґрунтовуючи позов, позивач зазначив про те, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 01.12.2022 «Про окремі аспекти діяльності релігійних організацій в Україні і застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 01.12.2022 № 820/2022 (в редакції рішення Ради національної безпеки і оборони України від 24.01.2023 «Про внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 24.01.2023 № 43/2023), санкцію у виді блокування активів застосовано до ОСОБА_1 (ОСОБА_2), ІНФОРМАЦІЯ_2 , паспорт громадянина України НОМЕР_6 , що народився в Тернопільській області України, громадянина України, який проживає за адресою: АДРЕСА_3 , так званий «митрополит Сімферопольський і Кримський Руської православної церкви».

2.3. Посилається на те, що ОСОБА_1 (митрополит ОСОБА_1) - священнослужитель, архієрей Російської православної церкви на спокої, протягом близько тридцяти років (з липня 1992 до 11.10.2023) очолював Кримську митрополію.

Після тимчасової окупації Автономної республіки Крим залишався у підпорядкуванні Київської митрополії та до 20.03.2023 був постійним членом Священного Синоду Української Православної Церкви - органу управління Української Православної Церкви у період між Соборами єпископів Української Православної Церкви.

Рішенням Священного синоду Російської православної церкви від 07.06.2022, виходячи з необхідності збереження дієвого канонічного та адміністративного зв'язку з центральною церковною владою для благополучного перебігу церковного життя, враховуючи практичну неможливість регулярного сполучення Джанкойської, Сімферопольської та Феодосійської єпархій з Київською митрополією, - прийнято Джанкойську, Сімферопольську та Феодосійську єпархії у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху

Московському та всієї Русі та Священному Синоду Російської православної церкви. Утворено на території Республіки Крим та міста Севастополя Кримську митрополію у складі Джанкойської, Сімферопольської та Феодосійської єпархій. Главою Кримської митрополії призначено Преосвященного митрополита Сімферопольського та Кримського ОСОБА_1.

Таким чином, до 07.06.2022 ОСОБА_1 (у тому числі у період після окупації АРК рф) був представником Української православної церкви (московського патріархату) та перебував у канонічному та адміністративному підпорядкуванні Київської митрополії. Після 07.06.2022 - офіційно став представником Російської православної церкви та перейшов у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі та Священному Синоду Російської православної церкви.

З 2006 року до 29.12.2022 був ректором Таврійської духовної семінарії, вищого церковного навчального закладу Кримської митрополії Російської православної церкви, розташованого в Сімферополі. У 2009 році нагороджений Орденом Дружби - за великий внесок у розвиток російсько-української співпраці. 11.07.2015 нагороджений згідно з Указом Глави Республіки Крим ОСОБА_3 за збереження суспільно-політичної стабільності у сфері міжнародних та міжконфесійних відносин у Криму державною нагородою Республіки Крим медаллю «За доблесну працю».

2.4. Також позивач зазначив, що ОСОБА_1 у 2015 році добровільно набув громадянство рф і продовжував користуватись статусом громадянина України. На підставі Указу Президента України № 898 від 28.12.2022 ОСОБА_1 втратив громадянство України. На сьогоднішній день ОСОБА_1 є громадянином росії. Таким чином, у період до 28.12.2022 ОСОБА_1 був громадянином України, та дії, які є підставою застосування санкції стягнення активів у дохід держави, ним вчинялися переважно до втрати громадянства України.

2.5. Крім того, позивач посилається на те, що слідчим управлінням ГУ СБ України в АР Крим за процесуального керівництва прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 4202201000000057 від 21.04.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ст. 436 КК України. Згідно з інформацією, викладеною в листі, встановлено, що громадянин України ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_2, будучи митрополитом Сімферопольським та Кримським УПЦ МП разом з іншими священнослужителями цієї ж церкви на системній основі, починаючи з 24.02.2022, під виглядом гуманітарної допомоги постраждалим від так званої «спеціальної військової операції рф», доставляють провіант, боєприпаси та одяг військовослужбовцям зс рф, що приймають участь у проведенні бойових дій на тимчасово окупованих територіях Запорізької, Донецької та Херсонської областей України. Крім того, ОСОБА_1 разом з іншими невстановленими особами співпрацює з РПЦ, військовослужбовцями і спецслужбами рф та окупаційними органами влади тимчасово окупованої

території Автономної Республіки Крим. При цьому, за вказівкою ОСОБА_1 функціонери УПЦ МП, що здійснюють свою діяльність на території АР Крим, систематично залучаються окупаційною владою півострову до масових заходів проросійського спрямування, пропагують ідеї «русского мира», висвітлюючи таку діяльність у мережі Інтернет. Окремі Священнослужителі УПЦ МП Криму на системній основі, з відома та за вказівками ОСОБА_1, фактично здійснюють капеланську діяльність на території півострова - освячують військову техніку та особовий склад зс рф, благословляють військовослужбовців рф приймати участь у проведенні бойових дій проти України.

2.6. Вважає, що «головою» т.зв. Республіки Крим визнано беззаперечний духовний авторитет митрополита ОСОБА_1 та вагомість його вкладу у здійсненні тимчасової окупації АРК.

2.7. З 2009 року ОСОБА_1 (митрополит ОСОБА_1) активно взаємодіяв зі збройними силами рф та брав участь у обговоренні питань та прийнятті рішень щодо подальших напрямків такої взаємодії, що, на думку позивача, свідчить про тривалу, безперервну та послідовну співпрацю відповідача зі збройними формуваннями рф, яка розпочалася задовго до окупації рф частини території України та продовжилася в умовах окупації.

2.8. Посилаючись на дані з офіційного сайту Української православної церкви, позивач зазначив, що до складу Української Православної Церкви належить, у тому числі, Сімферопольська єпархія, правлячим архієреєм якої й нині, попри тривалу співпрацю з державою-агресором, зазначений митрополит Сімферопольський і Кримський ОСОБА_1 (ОСОБА_1), який при цьому до 20.03.2023 був постійним членом Священного Синоду Української Православної Церкви.

Собор Української Православної Церкви, який відбувся в м. Києві 27.05.2022, розглянув питання церковного життя, що виникли внаслідок військової агресії російської федерації проти України. За результатами роботи Собор, серед іншого, ухвалив:

- доповнення і зміни до Статуту про управління Української Православної Церкви, що свідчать про повну самостійність і незалежність Української Православної Церкви;

- на період воєнного стану, коли зв'язки між єпархіями та церковним керівним центром ускладнені або відсутні, Собор вважає доцільним надати єпархіальним архієреям право самостійно ухвалювати рішення щодо тих чи інших питань єпархіального життя, що належать до компетенції Священного Синоду або Предстоятеля Української Православної Церкви, з подальшим, при відновленні можливості, інформуванням священноначалля.

При цьому, позивач звернув увагу суду на окремі питання, які належать до компетенції Священного Синоду та вирішення яких, після прийняття вищезазначеного рішення, стало можливим самостійно єпархіальними архієреями:

- ліквідація єпархій, зміна їх меж;
- утворення, реорганізація і ліквідація синодальних установ та місій, ухвалення їхніх статутів, нагляд за їхньою діяльністю, а також призначення їхніх керівників (вказане повноваження є надзвичайно важливим з огляду на наявність у структурах УПЦ і РПЦ синодальних відділів по взаємодії зі збройними силами);
- піклування про духовну освіту, катехізацію, місіонерство та видавничу діяльність;
- звернення з посланнями до української пастви, а в разі потреби - до співвітчизників за кордоном;
- вираження позиції Української Православної Церкви з актуальних проблем сучасного суспільства;
- оцінка найважливіших подій у сфері міжцерковних, міжконфесійних та міжрелігійних відносин;
- вирішення питань, пов'язаних з володінням та користуванням та розпорядженням будівлями та майном, призначеним спеціально для здійснення цілей та завдань Української Православної Церкви, а також установлення порядку розпорядження, володіння та користування іншим майном Української Православної Церкви;
- вирішення церковно-господарських і фінансових питань.

Таким чином, після прийняття вищезазначеного рішення єпархіальні архієреї можуть, наприклад, ліквідувати, змінити межі єпархії, напрямок діяльності Синодального відділу по взаємодії поширювати ідеологію держави-агресора, у тому числі, на міжнародному рівні, передавати майно єпархій у володіння чи користування держави-агресора, здійснювати фінансування та матеріально-технічне забезпечення збройної агресії.

Через 11 днів після відповідного Рішення Собору УПЦ, внаслідок прийняття Рішення Священним синодом РПЦ від 07.06.2022, відбувся перехід Кримської митрополії у канонічне та адміністративне підпорядкування Російської православної церкви. За переконанням позивача, це Рішення Священного Синоду РПЦ прийнято за зверненням ОСОБА_1, який отримав повноваження на відповідне звернення саме завдяки Рішенню Собору УПЦ.

Вищезазначені події свідчать про юридичне самоусунення церковного керівного центру Української Православної Церкви від управління та контролю за діяльністю єпархій і, відповідно, зняття із себе відповідальності та делегування

повноважень, за дії єпархіальних архієреїв, які, в непоодиноких випадках, полягали у співпраці з державою-агресором.

2.9. Позивач вважає, що Російська православна церква, будучи беззаперечним орієнтиром для своїх прибічників, зловживає релігійною мовою та авторитетом для сприяння збройної агресії РФ проти України, безперервно та послідовно забезпечує мотиваційну підтримку збройних формувань держави-агресора під безпосереднім контролем, у співпраці та в межах ідеології правлячої верхівки держави-агресора.

Крім того, позивач стверджує, що ОСОБА_1, будучи представником Російської православної церкви та здійснюючи управління та контроль над діяльністю Кримської Митрополії, у своїй діяльності в повній мірі реалізує вищезазначені напрямки діяльності Російської православної церкви, які спрямовані на завдання шкоди державному суверенітету та територіальній цілісності України.

Таким чином, підставами застосування санкції стягнення активів у дохід держави є саме дії відповідача ОСОБА_1, які вчинялися, зокрема, через підконтрольні йому структури, та значною мірою сприяли загрози національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України.

На думку позивача, сукупність всіх наведених обставин вказує, що дії ОСОБА_1 мають послідовний та постійний характер, вчиняються умисно та мали місце як до повномасштабного вторгнення РФ, так і після його початку.

2.10. Враховуючи викладене вище, посилаючись на підпункт «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 та підпункт в) пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції», позивач стверджує, що ОСОБА_1 вчинив:

1) фінансування або матеріально-технічне забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема, шляхом: взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України (підпункт г) пункту першого абзацу четвертого частини першої ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»);

2) інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

- спонукання до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу, дискримінації за ознакою громадянства України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів або злочинів проти людяності, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я

військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України;

- виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності;

- глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;

- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями (підпункт в) пункту другого абзацу четвертого частини першої ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»).

2.11. Обґрунтовуючи наявність структур, через які відповідач здійснює сприяння збройній агресії проти України, та обставини, які свідчать про здійснення ним вирішального впливу на діяльність відповідних структур, позивач стверджував, що до 07 червня 2022 року ОСОБА_1 очолював Сімферопольську та Кримську єпархію, яка перебувала у адміністративному та канонічному підпорядкуванні Української Православної Церкви. При цьому, Сімферопольська та Кримська єпархія та ОСОБА_1, як її очільник, керувалися Статутом про управління Української Православної Церкви до 07.06.2022. З 07.06.2022 року, після створення Кримської митрополії, яка перейшла у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі, Кримська митрополія та ОСОБА_1, який її очолює, керувалися у своїй діяльності Статутом Російської православної церкви та Положенням про митрополії Російської православної церкви від 15.10.2018. Також зазначив, що протягом більш ніж 30-ти років, а саме з 1992 року до 11.10.2023, будь-які дії вчиняються Сімферопольською та Кримською єпархією (після 07.06.2022 - Кримською Митрополією) її навчальними закладами та структурними підрозділами виключно з благословення та під контролем ОСОБА_1.

Окрім наявності в ОСОБА_1 безпосередніх повноважень щодо координації, нагляду та контролю за діяльністю структурних підрозділів Сімферопольської і Кримської єпархії (після 07.06.2022 - Кримської Митрополії) згідно з відповідними

Статутами та Положеннями, про фактичне здійснення вирішального впливу ОСОБА_1 на діяльність Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії, на думку позивача, свідчать також численні публікації, згідно з якими дії, визначені позивачем як підстави для застосування санкції стягнення, вчинялися за сприяння, яке виражалося у благословенні, ОСОБА_1 .

Крім того, з 2006 року до 29.12.2022 ОСОБА_1 був ректором Таврійської духовної семінарії Сімферопольської і Кримської Єпархії Російської православної церкви (Московський патріархат), вищого церковного навчального закладу Кримської митрополії Російської православної церкви, розташованого в Сімферополі. У цей час він був одночасно вищим органом семінарії, керівником та виконавчим органом семінарії, а також головою вченої ради, відповідно, позивач вважає цілком обґрунтованим факт здійснення ОСОБА_1 вирішального впливу на діяльність семінарії.

Отже, позивач вважає, що з благословення ОСОБА_1 підконтрольними йому структурами, а саме: Кримською митрополією, її підрозділом - Спеціальним гуманітарним центром Кримської Митрополії та Таврійською духовною семінарією здійснюється: матеріально-технічне забезпечення безпосередньої збройної агресії проти України та інформаційне сприяння збройній агресії проти України.

Саме тому, на думку позивача, наявні достатні підстави для застосування до ОСОБА_1 санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».

2.12. Відповідно до частини 5 статті 22 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України), Вищий антикорупційний суд вирішує адміністративні справи щодо застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», як суд першої інстанції.

Відповідач про відкриття провадження у справі був проінформований шляхом опублікування покликання на ухвалу про відкриття провадження у справі, повістки про виклик у судове засідання на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду, про що свідчать службові записки та скріншоти з сайту суду (т. 4, а.п. 22-24), а також шляхом направлення копії позовної заяви, ухвали про відкриття провадження у справі, повістки про виклик у судове засідання на електронні адреси відповідача, зазначені у позовній заяві (т. 4, а.п. 19).

Інших клопотань, пояснень або заперечень від учасників адміністративного провадження до суду не надходило.

Відповідно до ч. 6 ст. 162 та ч. 2 ст. 175 КАС України, у разі ненадання відповідачем відзиву у встановлений судом строк без поважних причин, суд вирішує справу за наявними в ній матеріалами.

Відповідно до ч. 5 ст. 283-1 КАС України, позовна заява розглядається в судовому засіданні з повідомленням про дату, час та місце судового засідання позивача та особи, щодо якої ставиться питання про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції». Неявка в судове засідання учасників справи та/чи їх представників не перешкоджає розгляду позовної заяви по суті та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, відкладення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні.

Відповідач ОСОБА_1 у судове засідання 09.04.2024 не з'явився, правом на подання відзиву на позовну заяву не скористався. Про дату, час та місце розгляду справи повідомлявся належним чином, зокрема, шляхом покликання на ухвалу про відкриття провадження у справі, повістки про виклик у судове засідання на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду, про що свідчать службові записки та скріншоти з сайту суду (т. 4, а.п. 22-24), а також шляхом направлення копії позовної заяви, ухвали про відкриття провадження у справі, повістки про виклик у судове засідання на електронні адреси відповідача, зазначені у позовній заяві (т. 4, а.п. 19).

Представники позивача у судовому засіданні підтримали позовні вимоги та просили позов задовольнити з мотивів, викладених у позовній заяві.

3. Мотиви суду

3.1. Підстави та умови для застосування стягнення активів

У цій справі суду необхідно надати відповіді на такі питання:

- 1) чи звернувся позивач до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану (абзац 1 пункту 1 статті 6 Закону України «Про санкції»)?;
- 2) чи накладено на відповідача санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності, Законом України № 2257-IX (абзац 2 ч. 3 статті 6 Закону України «Про санкції»)?;
- 3) чи наявні підстави для застосування до відповідача санкції, передбачені абзацом 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції»?;
- 4) чи належать активи, питання про стягнення яких піднімає позивач, відповідачу, або чи є у нього можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження цими активами?

Заслухавши пояснення представників позивача, третьої особи, з'ясувавши у судовому засіданні всі фактичні обставини справи, на яких ґрунтується позов,

об`єктивно, всебічно, повно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

3.2. Щодо правового режиму воєнного стану

З приводу правового режиму воєнного стану суд установив.

21.02.2022 росія офіційно «визнала» «державами» створені в окремих районах Донецької та Луганської областей України незаконні терористичні утворення «донецька народна республіка» та «луганська народна республіка».

24.02.2022 президент російської федерації оголосив про початок так званої «спеціальної військової операції» під приводом здійснення так званої «демлітаризації та денацифікації України».

Після цього близько четвертої години ранку були здійснені ракетні удари по всій території України, а російські війська здійснили широкомасштабне вторгнення на територію України, увійшовши з боку російської федерації, білорусі та тимчасово окупованого Кримського півострова.

У зв`язку із цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні запроваджено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Цей Указ затверджений Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (т. 1, а.п. 55-57).

Згідно з пунктом 3 вказаного Указу Президента у зв`язку із введенням в Україні воєнного стану тимчасово, на період дії правового режиму воєнного стану, зокрема, можуть обмежуватися конституційні права, свободи людини й громадянина, передбачені статтями 30-34, 38, 39, 41-44, 53 Конституції України.

У подальшому строк дії воєнного стану в Україні указом Президента № 49/2024 від 05.02.2024 продовжено строком на 90 діб, тобто до 14.05.2024 включно (т. 1, а.п. 72-73).

Позовна заява подана 02.04.2024, отже позивач звернувся до суду із адміністративним позовом під час дії воєнного стану.

3.3. Щодо накладення санкції в виді блокування активів

Судом установлено, що рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 01.12.2022 «Про окремі аспекти діяльності релігійних організацій в Україні і застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 01.12.2022 № 820/2022 (в редакції рішення Ради національної безпеки і оборони України від 24.01.2023 «Про внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», введеним в дію Указом Президента України від 24.01.2023 № 43/2023), санкцію у виді блокування активів застосовано

до ОСОБА_1 (ОСОБА_2), ІНФОРМАЦІЯ_2 , паспорт громадянина України НОМЕР_6 , який народився в Тернопільській області України, громадянина України, що проживає за адресою: АДРЕСА_3 , так званий «митрополит Сімферопольський і Кримський Руської православної церкви» (т. 1, а.п. 74-82 електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Закон України «Про Раду національної безпеки і оборони України», відповідно до його преамбули, визначає правові засади організації та діяльності РНБО, її склад, структуру, компетенцію і функції.

Згідно зі статтею 1 згаданого Закону РНБО відповідно до Конституції України є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президентові України.

Статтею 10 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» встановлено, що прийняті рішення РНБО України вводяться в дію указами Президента України. Рішення Ради національної безпеки і оборони України, введені в дію указами Президента України, є обов'язковими до виконання органами виконавчої влади.

Судом під час розгляду справи встановлено, що рішення Ради національної безпеки і оборони України від 01.12.2022 «Про окремі аспекти діяльності релігійних організацій в Україні і застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», як і Указ Президента України від 01.12.2022 № 820/2022, яким воно введене в дію, є чинними.

Отже, суд дійшов висновку, що на відповідача накладено санкцію в виді блокування активів за рішенням РНБО, прийнятим після набрання чинності Законом України № 2257-ІХ (абзац 2 пункту 1 статті 6 Закону України «Про санкції»).

3.4. Оцінка доказів

Для встановлення підстав для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», суд має дослідити та оцінити надані позивачем докази у їх сукупності.

Приписами частини першої статті 9 КАС України закріплено, що розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості.

Поняття і перелік доказів, які передбачені в адміністративному процесі, визначено у статтях 72, 91, 94, 96, 99, 101 КАС України.

В адміністративних справах, визначених статтею 283-1 цього Кодексу, суд ухвалює рішення на користь тієї сторони, сукупність доказів якої є більш переконливою порівняно із сукупністю доказів іншої сторони.

На обґрунтування заявлених позовних вимог суду надано електронні та письмові докази - відомості, отримані позивачем з офіційних реєстрів, від підприємств, установ та організацій тощо.

До позовної заяви приєднано роздруківки вебсторінок (паперові копії вебсторінок), що містять дані, якими позивач підтверджує наявність обставин (фактів), що обґрунтовують його вимоги. Враховуючи, що до матеріалів справи додані електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 (т. 3, а.п. 104) та на флеш-носії (т. 4, а.п. 25), які були оглянуті / досліджені судом у судовому засіданні, із посиланнями на місце зберігання даних в електронній формі в мережі Інтернет, суд зазначені докази приймає як оригінал електронного документу.

3.5. Обставини, які свідчать про беззаперечний духовний авторитет відповідача ОСОБА_1, його визнання уповноваженими представниками окупаційної адміністрації держави-агресора

На своїй офіційній сторінці Вконтакті ОСОБА_5 зазначив наступне щодо діяльності ОСОБА_1 (далі - мовою оригіналу):

«Прежде всего, от всего сердца хочу поблагодарить Владыку ОСОБА_1, который возглавлял епархию в самое сложное время в новейшей истории Крыма. Дорожу нашими отношениями, его поддержка во многом определила события возвращения Крыма на историческую Родину в 2014 году» (т. 1, а.п. 163, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Сторінка Вконтакті ОСОБА_5 містить більше 10 публікацій, адресованих митрополиту ОСОБА_1, в кожній із яких колабораціоніст та високопосадовець рф висловлює свою повагу до митрополита (т. 1, а.п. 163-189, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У публікації від 21.03.2020 ОСОБА_5 відзначає плідну співпрацю Ради міністрів Республіки Крим і Сімферопольської та Кримської єпархії та вказує, що така співпраця приносить користь суспільству (т. 1, а.п. 172, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У публікації від 06.10.2022 ОСОБА_5 зазначає наступне (далі - мовою оригіналу):

« Благодарю Владыку за помощь жителям Донбасса и освобожденных территорий. По его благословению был создан Специальный гуманитарный центр Крымской митрополии, который регулярно направляет гуманитарные конвои в прифронтовую зону.

В условиях активизации фейков и дезинформации, разжигающих межэтническую и межконфессиональную рознь, особенно важна работа Межконфессионального совета Крыма «Мир - дар Божий». Сегодня как никогда необходима консолидация усилий СМИ, государственных структур, религиозных организаций для объективного освещения событий в регионе» (т. 1, а.п. 166, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У публікації від 21.03.2023 ОСОБА_5 зазначає:

«на протяжении многих лет митрополит ОСОБА_1 является сопредседателем Межконфессионального совета Крыма «Мир - дар Божий», работа которого способствует укреплению мира и согласия на крымской земле» (т. 1, а.п. 165, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Тобто, виходячи з тверджень Голови т.зв. Республіки Крим, митрополит ОСОБА_1 відіграє важливу роль у інформаційному сприянні діяльності окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

У публікації від 12.10.2023 ОСОБА_5 зазначає наступне, далі - мовою оригіналу:

«Также встретился с Владыкой ОСОБА_1 , чтобы поблагодарить его за все, что он сделал для Крыма, за его многолетнее подвижничество служение. Крымчане об этом помнят и всегда будут помнить, мы относимся к нашему Владыке с большим уважением и теплотой, он для нас был и остается непререкаемым духовным авторитетом. Обязательно продолжим поддерживать с ним отношения, окружим заботой и вниманием.

Будем двигаться дальше вместе с Владыкой ОСОБА_33 , укреплять сотрудничество государства и Церкви, молиться за Россию и трудиться на благо России » (т. 1, а.п. 164, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Характеристика митрополита ОСОБА_1, як беззаперечного духовного авторитету для кримчан, зустрічається також у публікаціях ОСОБА_5 від 22.04.2021, 21.03.2022, 21.03.2023 (т. 1, а.п. 165, 168, 170). У публікаціях від 22.04.2020, 21.03.2021 ОСОБА_5 вказує, що люди уважно прислуховуються до пастирського слова Владики (тобто митрополита ОСОБА_1), яке є надійним орієнтиром для православних кримчан (т. 1, а.п. 171, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У публікації від 22.04.2023, вітаючи митрополита ОСОБА_1 з Днем народження, ОСОБА_5 вказує (далі - мовою оригіналу):

«Крымская митрополия много делает для оказания духовной поддержки и гуманитарной помощи нашим воинам, участвующим в СВО, и жителям новых российских регионов» (т. 1, а.п. 165, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Подібні висновки зазначені і у публікації ОСОБА_5 від 21.03.2023 (т. 1, а.п. 165, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У публікації від 13.12.2022 ОСОБА_5 зазначає (далі - мовою оригіналу):

«Уже 30 лет Владыка верно служит стране, Крыму, нашему многонациональному народу и православной вере. Подавляющее число вопросов, связанных с межнациональными и межконфессиональными отношениями в Республике Крым, решается с участием Православной Церкви и нашего уважаемого Владыки » (т. 1, а.п. 166, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Вищезазначене свідчить про визнання «головою» т.зв. Республіки Крим беззаперечного духовного авторитету митрополита ОСОБА_1 та вагомості його вкладу у здійсненні тимчасової окупації АРК.

До висновку про активну співпрацю ОСОБА_1 із місцевою владою анексованого Криму також прийшло Національне агентство з питань запобігання корупції, що підтверджується матеріалами, наданими у відповідь на запит Мін`юсту №124559/38.1.1/14-22 від 29.12.2022 (т. 1, а.п. 118-123, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

3.6. Обставини, які свідчать про активну взаємодію відповідача зі збройними формуваннями держави-агресора та його участь у їх мотиваційній підтримці, як до так і після окупації АРК

На офіційному сайті Синодального відділу Московського патріархату по взаємодії зі Збройними Силами та правоохоронними органами містяться наступні відомості щодо взаємодії ОСОБА_1 (ОСОБА_1) зі збройними силами рф та правоохоронними органами:

- 14.12.2009 - Митрополит ОСОБА_1 освятив похідний храм на борту ракетного крейсера «Москва»

«Москвям» - радянський і російський ракетний крейсер проєкту 1164 (шифр «Атлант», англ. Slava class за класифікацією НАТО), який перебував на службі у 1982-2022 роках. Головний корабель своєї серії. Входив до складу Чорноморського флоту РФ і був його флагманом. У 2022 році під час повномасштабного вторгнення РФ до України знищений Збройними силами України (т. 1, а.п. 176-177, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

- 12.05.2014 - 8 травня у Севастополі здійснено велике освячення Володимирського собору - усипальниці російських адміралів. Чин освячення та Божественну літургію очолив митрополит Сімферопольський та Кримський ОСОБА_1. У храмі були присутні в.о. губернатора Севастополя ОСОБА_34 , статс-секретар - заступник Міністра оборони російської федерації ОСОБА_13 , командувач ЧФ РФ адмірал ОСОБА_14 , представники керівництва міста та флоту, начальник Управління культури Міністерства оборони російської федерації ОСОБА_15 (т. 1, а.п. 178-179, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

- 27.03.2015 - робоча зустріч митрополита Сімферопольського та Кримського ОСОБА_1 з в.о. голови Синодального відділу по взаємодії зі Збройними силами та правоохоронними органами протоієреєм ОСОБА_17 та начальником Управління по роботі з віруючими військовослужбовцями ЗС РФ ОСОБА_18 пройшла у Севастополі. Зустріч відбулася в рамках методичного семінару з керівним складом та посадовими особами органів роботи з віруючими військовослужбовцями Збройних сил російської федерації. Учасники зустрічі обговорили стан та перспективи взаємодії Збройних сил з релігійними об'єднаннями, а також питання духовної опіки в Армії та на Флоті.

Методичний семінар з керівним складом та посадовими особами органів роботи з віруючими військовослужбовцями військових округів, видів, полів військ Збройних сил російської федерації проводився за рішенням заступника Міністра оборони російської федерації ОСОБА_19 - 24-27 березня на базі Чорноморського флоту.

Програма семінару включала розробку проекту керівних документів щодо роботи штатного духовенства у збройних силах, які будуть представлені на затвердження Міністру оборони російської федерації (т. 1, а.п. 180, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

- 29.03.2016 - Митрополит Сімферопольський та Кримський ОСОБА_1 27 березня відправив чин великого освячення гарнізонного храму в ім'я Архістратиґа Божого Михайла в Севастополі - головного храму моряків Чорноморського флоту Росії.

Після великого освячення митрополит ОСОБА_1 очолив у новоосвященному храмі Божественну літургію. За богослужінням молилися повноважний представник президента рф у Кримському федеральному окрузі ОСОБА_21 , командувач Чорноморського флоту адмірал ОСОБА_14 , військовослужбовці ЧФ, парафіяни та гості храму (т. 1, а.п. 181, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

- 21.12.2016 - Митрополит Сімферопольський та Кримський ОСОБА_1 звершив велике освячення храму на честь святого праведного воїна Феодора Ушакова , розташованого на території Чорноморського вищого військово-морського училища (ЧВВМУ) ім. П.С. Нахімова (т. 1, а.п. 183, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- 06.05.2017 - У Кримському відділі сил протиповітряної оборони м. Севастополя митрополит Сімферопольський та Кримський ОСОБА_1 звершив чин освячення дивізійного храму на честь преподобних воїнів ОСОБА_22 та ОСОБА_23 (т. 1, а.п. 185, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

На офіційному сайті «Віснику військового духовенства» містяться наступні відомості щодо взаємодії ОСОБА_1 (ОСОБА_1) зі збройними силами рф та правоохоронними органами:

- 24.04.2014 - У свято Воскресіння Христового, у Севастополі зустріли Благодатний вогонь. Святина була доставлена до міста начальником відділення по роботі з віруючими військовослужбовцями Чорноморського флоту ієреєм ОСОБА_24 за сприяння Міжрегіонального громадського «Фонду святого апостола Андрія Первозванного». У Свято-Володимирському соборі Херсонесу митрополит ОСОБА_1 відправив великодню вечірню. За богослужінням молилися курсанти ЧВВМУ ім. Нахімова, моряки бригади ракетних катерів та морські піхотинці. Після закінчення вечірні митрополит ОСОБА_1 за заслуги перед Православною Церквою вручив віце-адміралу ОСОБА_35 орден вч. Георгія Побідоносця .

Цього ж дня Благодатний вогонь був доставлений у частини, розташовані у Феодосії та Керчі (т. 1, а.п. 186-187, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

- 12.01.2011 - 8 січня пройде архієрейська служба у Покровському соборі, куди запрошуються командування Чорноморського флоту та керівництво міста.

Також у вказаній статті зазначено, що наразі триває процес створення інституту військового духовенства. При Міністерстві оборони діє управління з віруючими військовослужбовцями, в недалекому часі у багатьох частинах з`являться військові священики (у ЗС РФ вводяться близько двохсот п`ятдесяти таких посад). Відносини між Церквою та Чорноморським флотом розвиваються інтенсивно, і можна сказати, що на сьогоднішній день вони вже набули планового характеру. Так, буквально днями Сімферопольська та Кримська єпархія та Чорноморський флот підписали план заходів щодо взаємодії на 2011 рік (т. 1, а.п. 188-189, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Таким чином, ще з 2009 року ОСОБА_1 (митрополит ОСОБА_1) активно взаємодіє зі збройними силами рф та брав участь у обговоренні питань та прийнятті рішень щодо подальших напрямків такої взаємодії.

Вищезазначене свідчить про тривалу, безперервну та послідовну співпрацю Відповідача зі збройними формуваннями рф, яка розпочалася задовго до окупації рф частини території України та продовжилася в умовах окупації.

3.7. Розірвання адміністративного та канонічного зв'язку Сімферопольської і Кримської єпархії із церковним керівним центром у м. Києві

З Журналу № 8 засідання Священного Синоду Української Православної Церкви від 19 червня 2014 року (після окупації АРК) вбачається, що вказаним органом ухвалено благословити та прийняти у новій редакції Статут Сімферопольської і Кримської єпархії Української Православної Церкви (т. 1, а.п. 191, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Згідно з коментарем Юридичної служби Московської Патріархії у зв'язку з питанням реєстрації Сімферопольської єпархії:

«У червні 2014 року нову редакцію статуту Сімферопольської єпархії схвалив Синод Української Православної Церкви. Фінальний текст, визнаний державними органами відповідно вимог російського закону, зареєстрований 24.12.2014 Міністерством юстиції російської федерації.

Сімферопольська та Кримська єпархія залишається частиною Української Православної Церкви. Вони, як і раніше, підкоряються Синоду Української Православної Церкви на чолі з митрополитом Київським та всієї України.

Повноваження керівних органів єпархії - правлячого архієрея, єпархіальних зборів, єпархіальної ради - визначаються не лише статутом єпархії, а й Статутом про управління Української Православної Церкви, який зберігає свою дію на території єпархій у Криму.

Зареєстрована редакція статуту враховує той факт, що Українська Православна Церква є самоврядною частиною Московського Патріархату та канонічно входить до складу Російської православної церкви» (т. 1, а.п. 203, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

З даних офіційного сайту Української православної церкви до складу Української Православної Церкви належить, у тому числі, Сімферопольська єпархія, правлячим архієреєм якої і нині, попри тривалу співпрацю з державою-агресором, зазначений митрополит Сімферопольський і Кримський ОСОБА_1 (ОСОБА_1), який при цьому до 20.03.2023 був постійним членом Священного Синоду Української Православної Церкви (т. 1, а.п. 206-208, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Собор Української Православної Церкви, який відбувся в м. Києві 27.05.2022 (через 3 дні після набрання чинності Законом № 2257-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб», яким доповнено Закону України «Про санкції» пунктом 1-1 частини першої статті 4) розглянув питання церковного життя, що виникли внаслідок військової агресії російської федерації проти України. За результатами роботи, Собор, серед іншого, ухвалив:

- доповнення і зміни до Статуту про управління Української Православної Церкви, що свідчать про повну самостійність і незалежність Української Православної Церкви;

- на період воєнного стану, коли зв'язки між єпархіями та церковним керівним центром ускладнені або відсутні, Собор вважає доцільним надати єпархіальним архієреям право самостійно ухвалювати рішення щодо тих чи інших питань єпархіального життя, що належать до компетенції Священного Синоду або Предстоятеля Української Православної Церкви, з подальшим, при відновленні можливості, інформуванням священноначалля (т. 1, а.п. 209-239, 244-245, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

При цьому, суд звертає увагу на окремі питання, які належать до компетенції Священного Синоду та вирішення яких, після прийняття вищезазначеного рішення, стало можливим самостійно єпархіальними архієреями (т. 1, а.п. 212-213, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25):

- ліквідація єпархій, зміна їх меж;

- утворення, реорганізація і ліквідація синодальних установ та місій, ухвалення їхніх статутів, нагляд за їхньою діяльністю, а також призначення їхніх керівників (вказане повноваження є надзвичайно важливим з огляду на наявність у структурах УПЦ і РПЦ синодальних відділів по взаємодії зі збройними силами);

- піклування про духовну освіту, катехізацію, місіонерство та видавничу діяльність;

- звернення з посланнями до української пастви, а в разі потреби - до співвітчизників за кордоном;

- вираження позиції Української Православної Церкви з актуальних проблем сучасного суспільства;

- оцінка найважливіших подій у сфері міжцерковних, міжконфесійних та міжрелігійних відносин;

- вирішення питань, пов'язаних з володінням та користуванням та розпорядженням будівлями та майном, призначеним спеціально для здійснення цілей та завдань Української Православної Церкви, а також установлення порядку розпорядження, володіння та користування іншим майном Української Православної Церкви;

- вирішення церковно-господарських і фінансових питань.

Таким чином, після прийняття вищезазначеного рішення єпархіальні архієреї можуть, наприклад, ліквідувати, змінити межі єпархії, напрямок діяльності

Синодального відділу по взаємодії поширювати ідеологію держави-агресора, у тому числі, на міжнародному рівні, передавати майно єпархій у володіння чи користування держави-агресора, здійснювати фінансування та матеріально-технічне забезпечення збройної агресії.

Через 11 днів після відповідного Рішення Собору УПЦ, внаслідок прийняття Рішення Священним синодом РПЦ від 07.06.2022 відбувся перехід Кримської митрополії у канонічне та адміністративне підпорядкування Російської православної церкви (т. 1, а.п. 204-205, 240, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25). Вищезазначене Рішення Священного Синоду РПЦ прийнято за зверненням ОСОБА_1, який отримав повноваження на відповідне звернення саме завдяки Рішенню Собору УПЦ.

3.8. Структури, через які відповідач ОСОБА_1 здійснює сприяння збройній агресії проти України, та обставини, які свідчать про здійснення ним вирішального впливу на діяльність відповідних структур

3.8.1. Сімферопольська і Кримська єпархія (після 07.06.2022 - Кримська митрополія)

До 07.06.2022 ОСОБА_1 очолював Сімферопольську та Кримську єпархію, яка перебувала у адміністративному та канонічному підпорядкуванні Української Православної Церкви.

Пунктом 14. Р.VII. Статуту про управління Української Православної Церкви здійснюючи управління єпархією, єпархіальний архієрей, у тому числі піклується про збереження віри, християнської моралі та благочестя, відповідає за виконання рішень Соборів, Священного Синоду та положень даного Статуту, здійснює нагляд за релігійною, адміністративною та фінансовою діяльністю парафій, монастирів, духовних навчальних закладів та інших структурних підрозділів єпархії.

Зазначеним Статутом керувалася Сімферопольська та Кримська єпархія і ОСОБА_1 як її очільник до 07.06.2022.

З 07.06.2022, після створення Кримської митрополії, яка перейшла у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі, Кримська митрополія та ОСОБА_1, який її очолив, керувалися у своїй діяльності Статутом Російської православної церкви та Положенням про митрополії Російської православної церкви від 15.10.2018.

Згідно зі ст.ст.10-11 Р. XV Статуту Російської православної церкви:

10. Провадження справ митрополії здійснюється єпархіальним управлінням єпархії, яку очолює митрополит.

11. Повноваження глави митрополії (митрополита) визначаються Положенням про митрополію.

Зокрема, суд звертає увагу суду на такі статті Положення про митрополію Російської православної церкви:

Ст. 2: Митрополія засновується з метою координації богослужбової, пастирської, духовно-просвітницької, освітньої, місіонерської, молодіжної, видавничої, інформаційної, соціальної, благодійної діяльності єпархій, що входять до її складу, а також їх взаємодії із суспільством та органами світської влади.

Ст. 16: Проведення справ митрополії здійснюється єпархіальним управлінням єпархії, яку очолює митрополит.

Ст. 17: Митрополит: координує діяльність єпархій митрополії в усіх напрямках церковного життя, перелічених у статті 2 цього Положення; для ознайомлення з церковним життям у митрополії не рідше одного разу на рік відвідує єпархії за погодженням з їх єпархіальними архієреями або за дорученням Патріарха; може також відвідувати єпархії на запрошення світської влади чи представників світського суспільства за погодженням таких відвідувань з єпархіальними архієреями; викладає братні поради архієреям митрополії щодо управління єпархіям; при ігноруванні таких порад вправі направити відповідне подання Патріарху.

Таким чином, протягом більш ніж 30-ти років (з 1992 року до 11.10.2023) будь-які дії вчиняються Сімферопольською та Кримською єпархією (після 07.06.2022 - Кримською Митрополією), її навчальними закладами та структурними підрозділами виключно зі схвалення, за координацією та за очільництва ОСОБА_1

3.8.2. Спеціальний гуманітарний центр Кримської митрополії

Згідно з повідомленням на офіційному сайті Кримської митрополії за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_17 розпорядженням Глави Кримської митрополії Високопреосвященнішого митрополита Сімферопольського та Кримського ОСОБА_1 (№ 83 від 03.08.2022) на базі єпархіального відділу по взаємодії зі збройними силами та правоохоронними органами в структурі Сімферопольської та Кримської єпархії створено «Спеціальний гуманітарний центр Кримської Митрополії» (т. 2, а.п. 207-232, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Окрім наявності в ОСОБА_1 безпосередніх повноважень щодо координації, нагляду та контролю за діяльністю структурних підрозділів Сімферопольської і Кримської єпархії (після 07.06.2022 - Кримської Митрополії) згідно з відповідними Статутами та Положеннями, про фактичне здійснення вирішального впливу ОСОБА_1 на діяльність Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії свідчать також численні публікації, на які містяться посилання в цьому рішенні,

згідно з якими дії, визначені позивачем як підстави для застосування санкції стягнення, вчинялися за сприяння, зі схвалення, за координацією та за очільництва ОСОБА_1 .

3.8.3. Таврійська духовна семінарія

З 2006 року до 29.12.2022 ОСОБА_1 був ректором Таврійської духовної семінарії Сімферопольської і Кримської Єпархії Російської православної церкви (Московський патріархат), далі - Таврійська семінарія або семінарія, вищого церковного навчального закладу Кримської митрополії Російської православної церкви, розташованого в Сімферополі.

З метою встановлення реальної можливості впливу ОСОБА_1 на діяльність Таврійської семінарії суд проаналізував положення Статуту семінарії:

- з п. 1.1. Статуту вбачається, реалізація освітніх програм здійснюється у відповідності з федеральними освітніми стандартами, а п.1.5. передбачає, що у своїй діяльності семінарія керується положеннями законодавства рф, цивільного кодексу рф, федерального закону «Про свободу совісті і про релігійні об'єднання», іншими законами і нормативно-правовими актами рф, а також цим Статутом;
- згідно з п. 1.4. Статуту засновником семінарії є Релігійна організація «Сімферопольська і Кримська Єпархії Російської православної церкви (Московський патріархат); семінарія у своїй діяльності підпорядковується засновнику;
- пунктом 1.5. також передбачено, що семінарія провадить свою діяльність з дотриманням статуту, внутрішніх положень Російської православної церкви та ін.;
- у п. 2.1. Статуту зазначені цілі та завдання семінарії, серед яких, у тому числі, спільне проповідування та розповсюдження православної віри, навчання релігії та релігійне виховання своїх послідовників, підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації священнослужителів, церковнослужителів, а також інших служителів Російської православної церкви;
- згідно з п. 2.9. Статуту семінарія у своїй релігійній, адміністративній та фінансово-господарській, а також поточної освітньої та науково-дослідної діяльності підзвітна Засновнику в особі Єпархіального архієрея;
- пунктом 3.2. Статуту закріплено, що засновник є вищим органом семінарії, ректор - керівником та виконавчим органом семінарії, вчена рада (головою якої є ректор) є колегіальним органом, який забезпечує організацію освітньої діяльності семінарії (п. 3.10, п. 3.11);
- повноваження засновника Єпархіального архієрея містяться у п. 3.4. статуту, згідно підпункту 3.4.1. якого засновник здійснює контроль за релігійною,

адміністративною і фінансово-господарською діяльністю, а також за поточною освітньою та науково-дослідницькою діяльністю;

- згідно з п. 3.6. Статуту ректор семінарії здійснює поточне керівництво діяльністю семінарії.

Таким чином, ОСОБА_1 з 2006 року до 29.12.2022 був одночасно вищим органом семінарії, керівником та виконавчим органом семінарії, а також головою вченої ради, відповідно, цілком обґрунтованим є факт здійснення ОСОБА_1 вирішального впливу на діяльність семінарії.

3.8.4. Таким чином, встановлено, що ОСОБА_1, будучи представником Російської православної церкви та здійснюючи управління і контроль над діяльністю Кримської Митрополії, у своїй діяльності у повній мірі реалізує вищезазначені напрямки діяльності Російської православної церкви, які спрямовані на завдання шкоди державному суверенітету та територіальній цілісності України, а також сприяє збройній агресії РФ проти України, безперервно та послідовно забезпечує мотиваційну підтримку збройних формувань держави-агресора під безпосереднім контролем, у співпраці та в межах ідеології правлячої верхівки держави-агресора;

3.9. Щодо підстав застосування санкції

Положеннями частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» визначено перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону.

Підставами застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону, до відповідача ОСОБА_1 є:

1) фінансування або матеріально-технічне забезпечення діяльності держави-агресора, пов'язаної зі збройною агресією проти України чи окупацією/анексією її територій, зокрема, шляхом: взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України (підпункт г) пункту першого абзацу четвертого частини першої ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»);

2) інформаційне сприяння вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

- спонукання до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу, дискримінації за ознакою громадянства України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів або злочинів проти людяності, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я

військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України;

- виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності;

- глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;

- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями (підпункт в) пункту другого абзацу четвертого частини першої ст. 5-1 ЗУ «Про санкції»).

3.10. Вчинення відповідачем дій, передбачених підпунктом «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції»

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй. До складу ООН увійшли, серед інших, Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24.08.1991 - Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24.12.1991 - російська федерація) та ще 49 країн-засновниць, а надалі до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до частини 1 статті 1 Статуту ООН Організація Об'єднаних Націй переслідує мету підтримувати міжнародний мир і безпеку, і з цією метою вживати ефективних колективних заходів для запобігання і усунення загрози миру і подавлення актів агресії чи інших порушень миру, проводити мирними засобами відповідно до принципів справедливості і міжнародного права налагодження чи вирішення міжнародних спорів чи ситуацій, які можуть призвести до порушення миру.

Частиною 2 статті 2 Статуту ООН передбачено, що всі члени Організації Об'єднаних Націй добросовісно виконують прийняті на себе за цим Статутом обов'язки, щоб забезпечити їм всім у загальному права і переваги, що випливають з належності до складу Членів Організації.

Відповідно до частини 4 вказаної статті Статуту ООН всі члени Організації Об'єднаних Націй утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою чи її застосування як проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої країни, так і будь-яким іншим способом, несумісним з Цілями Організації Об'єднаних Націй.

При цьому, в преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалила Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України, територія якої є неподільною та недоторканною.

Крім того, згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Згідно із статтею 2 Конституції України, що є Основним Законом України, суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Також 31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР).

Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи

економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

28.01.2003 Україна та російська федерація уклали Договір про українсько-російський державний кордон (ратифікований Законом України від 20.04.2004 №1681-IV).

Відповідно до статті 2 зазначеного Договору сторони домовилися, що Українсько-російський державний кордон проходить так, як це зазначено в Описі проходження державного кордону між Україною та Російською Федерацією (Додаток 1) і зображено суцільною лінією червоного кольору на картах державного кордону між Україною та російською федерацією (Додаток 2), станом на момент підписання цього Договору.

У преамбулі Договору сторони зазначили про прихильність цілям і принципам Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також положенням Гельсінського Заключного акта 1975 року, яким затверджена «Декларація принципів, якими держави-учасниці керуватимуться у взаємних відносинах». Декларацією закріплені такі принципи: 1) суверенна рівність, поважання прав, притаманних суверенітету; 2) незастосування сили або погрози силою, 3) непорушність кордонів, 4) територіальна цілісність держав, 5) мирне врегулювання суперечок, 6) невтручання у внутрішні справи, 7) поважання прав людини та основних свобод, включаючи свободу совісті, релігії та переконань, 8) рівноправ'я та право народів розпоряджатися своєю долею, 9) співробітництво між державами, 10) сумлінне виконання зобов'язань за міжнародним правом.

Однак, незважаючи на вказані закріплені та визнані міжнародні норми, російська федерація порушила вимоги Статуту ООН, зокрема, на сьогодні здійснює нічим не виправдану агресію проти України, як країна-агресор. Така заздалегідь спланована збройна агресія росії проти України розпочалася 20.02.2014 з військової операції збройних сил російської федерації із захоплення (тимчасової окупації) частини території України - Кримського півострова, після чого росія перейшла до наступного етапу - війни на українському Донбасі. Так, підрозділи російського спецназу та інших збройних формувань російської федерації захопили місцеві органи влади, поліцейські відділки, військові об'єкти України в окремих районах Донецької і Луганської областей України.

З урахуванням підстав, визначених підпунктом «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції» та обраних позивачем в обґрунтування адміністративного позову в цій справі, доказуванню підлягає факт того, що відповідач вчинив дії, що завдали істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, але не виключно, шляхом взяття участі у державному фінансуванні та матеріально-технічному

забезпеченні заходів, пов'язаних із прийняттям рішення про початок збройної агресії проти України.

Суд установив, що:

ОСОБА_1 (митрополит ОСОБА_1) - священнослужитель, архієрей Російської православної церкви на спокої, протягом близько тридцяти років (з липня 1992 до 11.10.2023) очолював Кримську митрополію (т. 1, а.п. 83-93, 243, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Після тимчасової окупації Автономної республіки Крим залишався в підпорядкуванні Київської митрополії та до 20 березня 2023 року був постійним членом Священного Синоду Української Православної Церкви - органу управління Української Православної Церкви у період між Соборами єпископів Української Православної Церкви (т.1, а.п. 83-93, 243, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Рішенням Священного синоду Російської православної церкви від 07 червня 2022 року, виходячи з необхідності збереження дієвого канонічного та адміністративного зв'язку з центральною церковною владою для благополучного перебігу церковного життя, враховуючи практичну неможливість регулярного сполучення Джанкойської, Сімферопольської та Феодосійської єпархій з Київською митрополією, - прийнято Джанкойську, Сімферопольську та Феодосійську єпархії у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі та Священному Синоду Російської православної церкви. Утворено на території Республіки Крим та міста Севастополя Кримську митрополію у складі Джанкойської, Сімферопольської та Феодосійської єпархій. Главою Кримської митрополії призначено Преосвященного митрополита Сімферопольського та Кримського ОСОБА_1 (т. 1, а.п. 89, 190-246, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Таким чином, до 07.06.2022 ОСОБА_1 (у тому числі у період після окупації АРК рф) був представником Української православної церкви (московського патріархату) та перебував у канонічному та адміністративному підпорядкуванні Київської митрополії. Після 07.06.2022 - офіційно став представником Російської православної церкви та перейшов у безпосереднє канонічне та адміністративне підпорядкування Патріарху Московському та всієї Русі та Священному Синоду Російської православної церкви (т. 1, а.п. 89, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

З 2006 року до 29.12.2022 ОСОБА_1 був ректором Таврійської духовної семінарії, вищого церковного навчального закладу Кримської митрополії Російської православної церкви, розташованого в Сімферополі (т. 1, а.п. 94-96, 119, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У 2009 році ОСОБА_1 нагороджений Орденом Дружби - за великий внесок у розвиток російсько-української співпраці (т. 1, а.п. 99, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

11.07.2015 ОСОБА_1 нагороджений згідно з Указом Глави Республіки Крим ОСОБА_5 за збереження суспільно-політичної стабільності у сфері міжнаціональних та міжконфесійних відносин у Криму державною нагородою Республіки Крим медаллю «За доблесну працю» (т. 1, а.п. 100, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Згідно з копіями документів, наданих Міністерству юстиції України Державною міграційною службою України, ОСОБА_1 у 2015 році добровільно набув громадянство рф і продовжував користуватись статусом громадянина України. Про вказане він не повідомив уповноважені органи влади України (т. 1, а.п. 104-109, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

У відповідь на запит Мін`юсту № 10518-3-23 від 28.07.2023 Офіс Президента України до листа № 93377/38.1.2/3-23 від 18.07.2023 додав витяг з Указу Президента України № 898 від 28.12.2022 про втрату громадянства України ОСОБА_1 (т. 1, а.п. 110-114, електронні документи на Dvd-r диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Таким чином, на сьогоднішній день ОСОБА_1 є громадянином росії.

Оскільки у період до 28.12.2022 ОСОБА_1 був громадянином України, дії, які є підставою застосування санкції стягнення активів у дохід держави, ним вчинялися переважно до втрати громадянства України.

Офіс Генерального прокурора України у відповідь на запит Міністерства юстиції України № 10513/38.1.1/7-23 від 27.01.2023 повідомив, що слідчим управлінням ГУ СБ України в АР Крим за процесуального керівництва прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 42022010000000057 від 21.04.2022 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ст. 436 КК України. Згідно з інформацією, викладеною в листі, встановлено, що громадянин України ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_2, будучи митрополитом Сімферопольським та Кримським УПЦ МП разом з іншими священнослужителями цієї ж церкви на системній основі, починаючи з 24.02.2022, під виглядом гуманітарної допомоги постраждалим від так званої «спеціальної військової операції рф», доставляють провіант, боєприпаси та одяг військовослужбовцям зс рф, що приймають участь у проведенні бойових дій на тимчасово окупованих територіях Запорізької, Донецької та Херсонської областей України. Крім того, ОСОБА_1 разом з іншими невстановленими особами співпрацює з РПЦ, військовослужбовцями і спецслужбами рф та окупаційними органами влади тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим.

При цьому, за вказівкою ОСОБА_1 функціонери УПЦ МП, що здійснюють свою діяльність на території АР Крим, систематично залучаються окупаційною владою півострову до масових заходів проросійського спрямування, пропагують ідеї «русского мира», висвітлюючи таку діяльність у мережі Інтернет. Окремі Священнослужителі УПЦ МП Криму на системній основі, з відома та за вказівками ОСОБА_1, фактично здійснюють капеланську діяльність на території півострова - освячують військову техніку та особовий склад зс рф, благословляють військовослужбовців рф приймати участь у проведенні бойових дій проти України (т. 3, а.п. 56-59, т. 3, а.п. 54-55, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27, т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

3.10.1. Взяття участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України

3.10.1.1. Залучення Спеціальним гуманітарним штабом Кримської Митрополії державних коштів для реалізації сприяння збройній агресії

Згідно з відомостями сайту Фонду президентських грантів Спеціальний гуманітарний центр Кримської Митрополії отримав грант у розмірі 9 470 126 рублів при співфінансуванні 20 212 990 рублів на реалізацію проекту у грантовому напрямку: «Зміцнення міжнаціональної та міжрелігійної згоди» (строки реалізації 01.02.2023 - 31.07.2023).

Відповідно до короткого опису проекту, нині Центр має три напрями:

- допомога жителям прифронтових населених пунктів на лінії бойового дотику;
- допомога польовим госпіталям, що знаходяться на фронті;
- допомога військовим підрозділам, що знаходяться безпосередньо на лінії бойового зіткнення.

Метою проекту є надання комплексної гуманітарної допомоги не менше 50 000 осіб, що знаходяться на лінії бойового зіткнення, території ДНР, ЛНР, Запорізької та Херсонських областей, у зоні проведення СВО, вимушеним переселенцям, які проживають у місті Севастополь та Криму та постраждали в ході бойових дій у кількості не менше 5000 чоловік, а також воїнам Російської армії, які перебувають на передовій, що беруть участь у проведенні спеціальної військової операції.

Тотожна інформація щодо напрямків діяльності центру міститься за посиланням ІНФОРМАЦІЯ_18 (електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Серед завдань проекту, у тому числі, забезпечення воїнів російської армії, що знаходяться на передовій та беруть участь у проведенні спеціальної військової операції, не менше 1500 чоловік теплими речами, спальниками, «буржуйками», предметами особистої гігієни, продуктами першої необхідності та ін.

У розділі «Обґрунтування соціальної значущості» проекту, із використанням наративів держави-агресора, викладена історія збройного вторгнення рф на територію України починаючи з 2014 року та вказані відомості про жертв агресії.

Географія проекту - Крим, Севастополь, ДНР, ЛНР, Запорізька та Херсонська області.

Серед цільових груп проекту вказані також воїни російської армії, що знаходяться на передовій, беруть участь у проведенні спеціальної військової операції.

При цьому, подача заявки про одержання такого гранту та визначення, у якості напряму використання коштів та надання допомоги збройним формуванням країни-агресора свідчить, очевидно, не лише про гуманітарний характер спрямування діяльності штабу, а й про наміри сприяти країні агресору у веденні агресивної війни.

Таким чином, Спеціальний гуманітарний центр Кримської Митрополії, очолюваний відповідачем, здійснював матеріально-технічне сприяння збройній агресії рф проти України, у тому числі, із залученням коштів державного фінансування.

3.10.1.2. Способи участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України

На офіційній сторінці Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії в Telegram у публікації від 13.06.2023 зазначено, що батюшка не тільки причащає бійців на передовій, а й регулярно привозить їм продукти, боєкомплекти, вивозить поранених (т. 2, а.п. 236-254, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Про здійснення матеріально-технічного сприяння збройній агресії Спеціальним гуманітарним центром Кримської Митрополії свідчать відомості з офіційної сторінки Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії в Telegram.

При цьому, на цій сторінці Спеціальний гуманітарний штаб повідомляє, що специфіка передачі в госпіталі та на передову диктує свої формати. Далеко не завжди наявна можливість робити фото- чи відео-звіт про те, що передається, і завжди «фільтрується» те, що можна публікувати, а що - не можна.

Зокрема, про здійснення матеріально-технічного сприяння збройній агресії Спеціальним гуманітарним центром Кримської Митрополії свідчать такі публікації в Telegram (т. 2, а.п. 236-254, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25):

- публікація від 20.09.2022 - фото ОСОБА_25 із приладом нічного бачення та дроном;

- публікація від 20.09.2022 - фото аркушу з переліком того, що передається «воїнам»: подушка - 1 шт., носки - 40 пар, шапки - 20 шт., рукавиці - 20 пар, ліхтарі - 20 шт., листи військовим - 2 шт., спальник - 1 шт.;
- публікація від 22.09.2022 - подяка всім хто взяв участь у зборі для «воїнів» на передову та повідомлення, що все було доставлено;
- публікація від 29.09.2022 - фотозвіт із поїздки в Херсонський госпіталь та один із Кримських підрозділів міністерства оборони росії; спільне фото священників із військовими, які тримають плакат із символом «Z» в кольорах прапору держави-агресора;
- публікація від 29.09.2022 - повідомлення про те, що сьогодні отці відвезли допомогу у польовий госпіталь на Херсонському напрямку та в один із підрозділів;
- публікація від 03.10.2022 - повідомлення про отримання продуктових наборів, листів «воїнам» та електронних комунікаційних предметів для військових;
- публікації від 08-09.10.2022 - повідомлення про проведення майстер-класу з плетіння маскувальних сіток для «воїнів»;
- публікація від 10.10.2022 - повідомлення про те, що з благословення Глави Кримської митрополії Митрополита Сімферопольського і Кримського ОСОБА_1 Спеціальний гуманітарний центр Кримської митрополії регулярно відправляє гумвантаж для населення прифронтових територій і військовослужбовців. 10.10.2022 добровольці на чолі з керівником центру почали завантажування машин гуманітарного конвою, які 11.10.2022 відправляються у госпіталь і у військові частини в Херсонщині. Російським військовослужбовцям зібрано медикаменти, випічку, солодощі, термобілизну, ліхтарі і багато іншого, що може знадобитися воїнам та підтримати їх у важку хвилину; також міститься відеосюжет із зазначеної поїздки;
- публікація від 16.10.2022 - повідомлення про отримання гуманітарної допомоги для фронту від прихожан; повідомлення про отримання рацій, газових горілок і плиток;
- публікація від 17.10.2022 - звернення про термінову допомогу для виконання запиту командира танкового підрозділу, якому потрібні: чоботи, устілки, термобілизна, балаклави, рукавиці, каремати, спальники, ножовки, сокири, піч дров`яна, лопати, балони газові, шланги, редуктор;
- публікація від 25.10.2022 - повідомлення про нову поїздку до «воїнів». Подяка всім хто допомагає армії;

- публікація від 26.10.2022 - повідомлення про те що для «воїнів» зібрали продукти, побутові речі, бензиновий генератор з кабелем, хрестики, ковдри, подушки, листи від учнів гімназії, теплі носки та інше;
- публікація від 02.11.2022 - повідомлення про те що зібрано військову амуніцію для одного з підрозділів у Херсонській області;
- публікація від 12.11.2022 - повідомлення про передачу 20 спальних мішків і тактичних рюкзаків військовим;
- публікація від 30.03.2023 - повідомлення про 72-гу поїздку до різних військових підрозділів Херсонського напрямку. Військовим передано автомобіль УАЗ, інструменти для ремонту автомобілей, маскувальні сітки, електричний кабель, бензопилку, каністри, радіостанції, цвяхи, тактичні аптечки, більш ніж 200 кг лаваша, солодоші, швидке харчування;
- публікація від 09.04.2023 - повідомлення про завантаження «всього необхідного різного» для «воїнів»;
- публікації від 28.04.2023 та 30.04.2023 - повідомлення про підготовку та передачу великого вантажу для одного із танкових підрозділів в Запорізькій області: маскувальні сітки для танків, масло для генераторів і бензопил, засоби гігієни;
- публікація від 22.05.2023 - повідомлення про поїздку у Херсонському напрямку, знайомство з новими командирами, передачу одному з підрозділів тактичних аптечок, бронешилетів, окопних свічок;
- публікація від 28.05.2023 - повідомлення про завершення збору на два тепловізори для бійців, які перебувають на лінії бойового зіткнення;
- публікація від 01.06.2023 - повідомлення про передачу антидронових рушниць, систем виявлення дронів, цифрових рацій, маскувальних сіток, продуктів харчування, генераторів, робочих інструментів, бензопил;
- публікація від 28.06.2023 - повідомлення про виїзд в нову гуманітарну поїздку для передачі «воїнам» 700 продуктових наборів по 8,5 кг, 1000 булочок, церковних генераторів, палива, кількох десятків рацій.

У Telegram-каналі Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії також наявна значна кількість відеозвернень російських військових, у яких вони висловлюють свою вдячність Гуманітарному центру (т. 2, а.п. 236-254, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Одночасно, так звані «гуманітарні місії» Спеціального гуманітарного штабу, благословення на здійснення яких надавалося ОСОБА_1, здійснювалися на

транспортних засобах із символом «Z», серед продукції, яка передавалася як цивільним так і військовим завжди були прапори рф, листівки з символікою «Z» та триколомом, що є очевидними елементами пропаганди.

У «гуманітарних місіях» Спеціальний гуманітарний центр фотографував пропагандистські лозунги, на кшталт «Донбас это россия» та «Ольгинские пробандеры вешайтесь» «С нами Бог и вся россия, а вам бандеровцыц» та поширював їх у соціальних мережах.

Взяття участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України та в організації безпосередньої збройної агресії проти України вказують на послідовну свідому підтримку відповідачем рішень керівництва держави-агресора, які спрямовані на спробу поширення юрисдикції на окуповані території України, що порушує державний суверенітет та територіальну цілісність України.

Сукупність всіх наведених обставин вказує, що дії ОСОБА_1 мають послідовний та постійний характер, вчиняються умисно та мали місце як до повномасштабного вторгнення рф, так і після його початку.

Така діяльність відповідача, яка проявилася в участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України та в організації безпосередньої збройної агресії проти України, підпадає під визначення дій, передбачених підпунктом «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції», а саме взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

Щодо такої вимоги Закону України «Про санкції» для застосування санкції у вигляді стягнення в дохід держави як завдання істотної шкоди національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України або значної міри сприяння для вчинення таких дій (в тому числі у виді інформаційного сприяння), суд вказує, що істотність шкоди національній безпеці України підтверджується обставинами розпочатої відкритої агресії рф із заподіянням шкоди як державі України, так і окремим її громадянам. У силу вимог ч. 3 ст. 78 КАС України, суд визнає такі обставини загальновідомими, які не потребують доказування.

Виходячи з пояснень представника позивача та доданих доказів, суд дійшов висновку, що ОСОБА_1 завдав істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

3.11. Вчинення відповідачем дій, передбачених підпунктом в) пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції»

З урахуванням підстави, визначеної Законом України «Про санкції» та обраної позивачем в обґрунтування адміністративного позову в цій справі, доказуванню підлягає факт того, що відповідач інформаційно сприяв вчиненню дій або ухваленню рішень, зокрема шляхом організації, фінансування та безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на:

- спонукання до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу, дискримінації за ознакою громадянства України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів або злочинів проти людяності, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України;
- виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності;
- глорифікація осіб, які здійснювали збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих державою-агресором, а також представників окупаційної адміністрації держави-агресора та представників підконтрольних державі-агресору самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України;
- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями.

Суд установив, що паралельно зі взяттям участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України відповідач ОСОБА_1 долучився до інформаційного сприяння збройній агресії шляхом поширення ідеології держави-агресора із застосуванням свого впливу на діяльність Таврійської духовної семінарії та Кримської митрополії.

3.11.1. Інформаційне сприяння збройній агресії шляхом поширення ідеології держави-агресора із застосуванням впливу ОСОБА_1 на діяльність Таврійської духовної семінарії

Згідно з повчальним словом ОСОБА_1 до студентів Таврійської семінарії від 12.02.2019 (т. 3, а.п. 2-3, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25), у якому обґрунтовується вирішальна роль семінарії у формуванні життєвих цінностей та орієнтирів студентів, які вони у подальшому, при здійсненні духовної діяльності, будуть поширювати серед людей (далі - переклад цитати українською мовою):

«Не можна недооцінювати цього періоду життя, вважати його лише проміжним етапом на шляху служіння Богові. Адже саме в цей час відбувається формування особистості, розумове та моральне наповнення розуму та серця тим, що стане невід'ємною частиною життя молодого священнослужителя. У зв'язку з цим нині, перш за все, з особливим закликком хочу звернутися до вас, дорогі вихованці, ставтеся до справи освіти як до повноцінного етапу того високого служіння, на яке вас обрав Господь. Постарайтеся з самого початку спрямувати дані вам Богом сили, свіжість розуму, енергію та бадьорість на підготовку до вашого майбутнього служіння, на творення та розвиток у собі настрою духу та якостей, які Церква вимагає від своїх служителів. І тоді, за допомогою Божої, ви отримаєте добрий фундамент вашої майбутньої церковної діяльності і з чистою совістю вийдете на терени служіння Христу. Сьогодні Таврійська духовна семінарія, незважаючи на свій молодий вік, зайняла своє гідне місце серед духовних навчальних закладів Російської православної церкви.»

Тобто, ще у 2019 році ОСОБА_1 наголошував на приналежності Таврійської семінарії до Російської православної церкви, попри те, що до 07.06.2022 Сімферопольська та Кримська єпархія залишалася частиною Української Православної Церкви, а положення Статуту про управління Української Православної Церкви, яке діяло на той час, передбачало належність духовних навчальних закладів до канонічної юрисдикції того єпархіального архієрея, на території єпархії якого вони розташовані (тобто Сімферопольської та Кримської єпархії Української Православної Церкви) та перебування навчального закладу під наглядом Митрополита Київського і всієї України.

За посиланням <https://tdseminaria.ru/index.php/trudy-tavricheskoj-dukhovnoj-seminarii/arkhiv-trudov-tds> опубліковані у відкритому доступі праці Таврійської духовної семінарії (електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 4-5, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Зокрема, у випуску 1 «Праці Таврійської духовної семінарії» за 2022 рік, рекомендованому до друку рішенням Вченої ради Таврійської духовної семінарії (Протокол № 4 від 28.06.2022), головою якої ОСОБА_1 на той час виступав, містяться наступні тези (далі - мовою оригіналу):

- «Народы не сближаются, а, наоборот, отдаляются друг от друга. Российская спецоперация на Украине - яркий показатель этих тенденций. «Самоотверженная борьба» нацистов Украины вдохновляет только Запад, а большинство человечества либо отказывается восхищаться киевским руководством, либо вообще выражает симпатию ОСОБА_39» (т. 3, а.п. 6-11, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

При цьому, суд звертає увагу на той факт, що джерелом зазначених тверджень зазначено: 1. ОСОБА_40 На смену глобализации приходят «войны культур». // The New York Times США URL:ІНФОРМАЦІЯ_19 (дата обращения: 14.05.2022) (т. 3, а.п. 12, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Перейшовши за вказаним посиланням та ознайомившись із текстом публікації, судом встановлено, що її оригінал не містить ототожнення українського патріотизму з «нацизмом», тобто, таке ототожнення є власною думкою автора, схвалення та публічне поширення якої здійснено за безпосередньо за участі ОСОБА_1 .

Таким чином, за схвалення ОСОБА_1 , як голови Вченої ради Таврійської духовної семінарії (Протокол № 4 від 28.06.2022), було здійснено публічне підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями.

Отже, сукупність всіх наведених обставин вказує, що дії ОСОБА_1 мають послідовний та постійний характер, вчиняються умисно та мали місце як до повномасштабного вторгнення рф, так і після його початку.

3.11.2. Інформаційне сприяння збройній агресії із застосуванням впливу ОСОБА_1 на діяльність Кримської митрополії

3.11.2.1. «Благословення» ОСОБА_1 на проведення Міжнародного духовно-патріотичного фестивалю «РОСІЯ З НАМИ, І З НАМИ - БОГ»

Згідно з відомостями офіційного сайту Кримської митрополії (т. 3, а.п. 2-53, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25), з благословення Глави Кримської митрополії, Високопреосвященнішого ОСОБА_1, митрополита Сімферопольського та Кримського, 11.06.2023 в Севастопольському Будинку офіцерів за участю особового складу Чорноморського військового флоту та представників МЗС Росії відбулося відкриття Міжнародного духовно-патріотичного фестивалю «РОСІЯ З НАМИ, І З НАМИ - БОГ».

Зокрема, програма фестивалю складалася з такого (т. 3, а.п. 27-28, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25):

- 10.06.2023 - Молебень з акафістом біля мощів Святителя Луки Кримського про здоров`я верховного головнокомандувача в.в. путіна, воїнів та перемогу російського воїнства;
- 11.06.2023 - урочисте відкриття фестивалю «росія з нами, і з нами Бог!». За участю особового складу Чорноморського військового флоту та представників мзс росії;
- 11.06.2023 - гала-концерт, у тому числі, за участю ОСОБА_36 - лауреата вокальної номінації Міжнародного фестивалю шкіл мистецтв та дитячо-юнацької творчості «За мир без нацизму»;
- 12.06.2023 - день росії, молебень про здоров`я верховного головнокомандувача в.в. путіна та перемогу російського воїнства;
- 15.06.2023 - Таврійська духовна семінарія. Показ фільму «Вратник Пресвятої Богородиці. Авва Ілідор та Аввушки». Зустріч із режисером фільму та героями фільму («Вратник Пресвятої Богородиці. Авва Ілідор та Аввушки» - фільм, присвячений Оптинському старцю ієродиякону ОСОБА_37, який допоміг вибратися з оточення воїнам на Донбасі, котрі покликали його ім`я. Покази фільму мали місце по всій території рф та тимчасово-окупованих територіях, зокрема у межах проведення фестивалю «РОСІЯ З НАМИ, І З НАМИ - БОГ» з метою духовно- патріотичного виховання)
- 15-18.06.2023 - відвідування поранених бійців у шпиталях, організація концертів для бійців, виступи у військових частинах.

Фестивальні зустрічі відбулися у Херсонесі, Ялті, Лівадії, «Артеку», Сімферополі, у військових частинах. У храмах служили Божественні Літургії та молебні за перемогу російського війська.

Таким чином, зі схвалення, за координацією та за очільництва ОСОБА_1 при проведенні фестивалю «РОСІЯ З НАМИ, І З НАМИ - БОГ» здійснювалося інформаційне сприяння, шляхом вчинення публічних дій щодо визнання правомірною, заперечення збройної агресії рф проти України, глорифікації осіб, які здійснюють збройну агресію проти України, представників збройних формувань держави-агресора, підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, а також суттєве сприяння збройній агресії рф проти України шляхом спонукання до збройної агресії проти України, геноциду Українського народу, дискримінації за ознакою громадянства України, вчинення діянь, які відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України мають ознаки воєнних злочинів або злочинів проти людяності, яке здійснюється шляхом нав`язування ідеалів

держави-агресора, надання мотивації та підняття бойового духу осіб, які здійснюють збройну агресію проти України.

3.11.2.2. Спонування до збройної агресії проти України шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України

На офіційному сайті Кримської митрополії містяться наступні докази на підтвердження спонування до збройної агресії проти України Сімферопольською та Кримською єпархією, підконтрольною ОСОБА_1, шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, як суттєвих складових успішного виконання бойових завдань рф (т. 3, а.п. 2-53, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25):

- ІНФОРМАЦІЯ_3

23.03.2022 - у бригаді берегової оборони помічник начальника відділення по роботі з віруючими військовослужбовцями протоієрей ОСОБА_26 відслужив молебень про здоров'я воїнів - учасників спеціальної військової операції в Україні та провів низку індивідуальних бесід із воїнами строкової служби;

- ІНФОРМАЦІЯ_4

14.04.2022 - з благословення Правлячого Архієрея Сімферопольської та Кримської єпархії, Ректора Таврійської духовної семінарії Високопреосвященнішого Митрополита ОСОБА_1 проведені бесіди з особовим складом та курсантами Кримської філії Краснодарського університету МВС Росії. У лекторіях цього вищого навчального закладу представник єпархії доступно розповів про суть великопостового подвигу з роз'ясненням існуючих традицій у системі релігійних пріоритетів (т. 3, а.п. 37, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_5

13.10.2022 - прес-конференція «У бій з вірою: чи потрібна армії духовна підтримка?». З благословення Глави Кримської митрополії, Високопреосвященнішого ОСОБА_1, Митрополита Сімферопольського та Кримського в роботі прес-конференції взяв участь секретар Кримської митрополії, настоятель Петро-Павлівського кафедрального собору м. Сімферополя протоієрей ОСОБА_38. Ключові тези (далі - переклад українською мовою):

покликання священників - підтримувати тих, хто перебуває на передовій;

священики благословляють військових і добровольців перед відправкою, підтримують військовослужбовців духовно у зоні бойових дій, зокрема з релігійної погляду необхідність захисту країни й братнього народу, заспокоюють сім'ї захисників;

у критичних ситуаціях саме віра піднімає бойовий дух, який є основною запорукою успішного проведення СВО (т. 3, а.п. 52, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_6

21-26.11.2022 - у Москві пройшли спеціальні збори помічників командирів та керівників відділень роботи з віруючими військовослужбовцями. На зборах було присутнє штатне військове духовенство Севастопольського благочиння. За чотири дні заняті священникам виклали основи надання першої медичної допомоги в умовах бою, навчили облаштування та планування окопу та оборонних споруд, тактику ведення штурмових дій, виходу із засідки, обходу замінованих ділянок, взаємодії у групах (т. 3, а.п. 50, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_7

28.02.2023 - церква і віра завжди були опорою для російського солдата. Про те, як сьогодні священнослужителі підтримують бійців СВО не лише духовно, а й відчутно, а також про те, який він - російський солдат, розповів благочинний Севастопольського округу протоієрей ОСОБА_28 (т. 3, а.п. 45, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_8

28.02.2023 - фотовиставка із зони СВО. У статті звучать тези щодо гуманітарної допомоги жителям «Луганської та Донецької народних республік, Запорізької та Херсонської областей». Завдання фотовиставки «пробудити відгук у тих, хто ще не допомагає мешканцям звільнених територій», показати громадянам рф «ці страждання, цей біль, який переживають сьогодні наші люди, наші брати, такі ж росіяни, як і ми» (т. 3, а.п. 48-49, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_9

20.03.2023 - на передовій, на позиціях російської армії, керівником Спеціального Гуманітарного центру Кримської митрополії та військового відділу Сімферопольської та Кримської єпархії протоієреєм ОСОБА_29 здійснено молебень для зміцнення душевних та тілесних сил воїнів;

ІНФОРМАЦІЯ_10

18.03.2023 - у Севастополі відбуваються святкові заходи на честь дев'ятої річниці повернення до російської федерації (т. 3, а.п. 34, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Губернатор міста ОСОБА_30 , Голова Законодавчих зборів Володимир Немцев, благочинний Севастопольського округу протоієрей ОСОБА_28 , представники Чорноморського флоту, правоохоронних органів, установ та організацій поклали квіти до меморіалу.

- ІНФОРМАЦІЯ_11

05.04.2023 - настоятель храму Введення у храм Пресвятої Богородиці Севастопольського благочиння ієрей ОСОБА_31 , у рамках святкування місяця Православної книги, відвідав військову частину радіаційного, хімічного та біологічного захисту. Священик поговорив із воїнами та подарував частині духовну літературу (т. 3, а.п. 41, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_13

17.04.2023 - з благословення Глави Кримської митрополії Високопреосвященнішого Митрополита ОСОБА_1, духовенство Сімферопольської та Кримської єпархії взаємодіє з військовими частинами Республіки Крим та систематично здійснює місію пастирського та духовно-морального опікування військовослужбовців (т. 3, а.п. 39, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_15

23.05.2023 - у військовому храмі Воздвиження Хреста Господнього, помічник начальника відділення по роботі з віруючими військовослужбовцями протоієрей ОСОБА_26 провів бесіду з військовослужбовцями щодо згубного впливу цінностей західної цивілізації на менталітет та духовні основи життя громадянина російської федерації (т. 3, а.п. 51, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25);

- ІНФОРМАЦІЯ_14

26.06.2023 - з благословення Глави Кримської митрополії, митрополита Сімферопольського та Кримського ОСОБА_1, керівник військового відділу Кримської митрополії протоієрей ОСОБА_32 і близько двадцяти штатних священнослужителів Чорноморського флоту та 22-го армійського корпусу, а також нештатного духовенства регулярно виїжджають в зону проведення СВО для душпастирської опіки військовослужбовців (т. 3, а.п. 46-47, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Священики організують та обладнують у польових умовах, безпосередньо в окопах молитовні кімнати та куточки. Також військові священики займаються доставкою гуманітарної допомоги на передову та у прифронтові території, привозять нашим хлопцям листи з дому, молитвослови, хрестики.

Священики перебувають у зоні проведення СВО стільки, скільки це потрібно виконання поставлених завдань. Це можуть бути як одноденні поїздки для здійснення обрядів, так і багатоденні виїзди, які можуть тривати до місяця, коли священик постійно перебуває з особовим складом або переїжджає з одного підрозділу до іншого, щоб ніхто не залишився без духовної підтримки, яка так необхідна на фронті.

- ІНФОРМАЦІЯ_16

26.07.2023 - з благословення Глави Кримської митрополії Високопреосвященнішого Митрополита ОСОБА_1, духовенство Сімферопольської та Кримської єпархії щільно взаємодіє з військовими частинами Республіки Крим та систематично здійснює місію пастирського та духовно-морального опікування військовослужбовців (т. 3, а.п. 38, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

На офіційній сторінці Спеціального гуманітарного центру Кримської митрополії містяться наступні повідомлення, які свідчать про активну участь Гуманітарного центру, підконтрольного ОСОБА_1, в інформаційному сприянні державі-агресору:

- публікація від 24.10.2022 - заклик замовляти військові молитовники для духовної підтримки воїнів;

- публікація від 02.03.2023 - повідомлення про поїздку до кількох військових підрозділів із мощами святого великомученика Георгія Змієборця (Георгія Победоносця);

- публікації від 31.03.2023 та 22.04.2023 - повідомлення про проведення божественної літургії у храмі однієї з військових частин.

Таким чином, ОСОБА_1 вчиняв дії, спрямовані на спонукання до збройної агресії проти України, шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України.

Проаналізувавши надані докази, суд погоджується з позивачем, що такі дії відповідача ОСОБА_1 підпадають під визначення дій, передбачених підпунктом «в» пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції».

Виходячи з пояснень представника позивача та наданих суду доказів, суд дійшов висновку, що своїми діями ОСОБА_1 суттєво сприяв вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 ч. 1 ст. 5-1 Закону України «Про санкції», зокрема, але не виключно, шляхом: спонукання до збройної агресії проти України шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, яке здійснюється шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах єдиної ідеології держави-агресора, їх мотивації і стійкості, як складових підтримки морально-психологічного здоров'я військовослужбовців та представників збройних формувань необхідних для досягнення військових та політичних цілей країни агресора, пов'язаних із анексією території України

3.11.3. Таким чином, зі схвалення, за координацією та за очільництва ОСОБА_1 підконтрольними йому структурами, а саме: Кримською митрополією, її підрозділом Спеціальним гуманітарним центром Кримської Митрополії та Таврійською духовною семінарією здійснювалося:

1) матеріально-технічне забезпечення безпосередньої збройної агресії проти України;

2) інформаційне сприяння збройній агресії проти України шляхом:

- спонукання до збройної агресії проти України шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, як суттєвих складових успішного виконання бойових завдань рф;

- визнання правомірною, заперечення збройної агресії, окупації територій України;

- глорифікація збройних формувань держави-агресора та представників окупаційної адміністрації держави-агресора;

- підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями.

Підставами застосування санкції стягнення активів у дохід держави є саме дії ОСОБА_1, які вчинялися, у тому числі, через підконтрольні йому структури, та значною мірою сприяли загрозі національній безпеці, суверенітету та територіальній цілісності України.

3.12. Щодо належності відповідача до суб`єктів, до яких може бути застосовано санкцію, та види санкцій, які підлягають застосуванню

Одним із особливих видів санкцій, які Україна може застосовувати (накладати) відповідно до Закону України «Про санкції», є санкція у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Санкція, передбачена пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», має винятковий характер та може бути застосована лише щодо фізичних та юридичних осіб, які своїми діями створили суттєву загрозу національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України (в тому числі шляхом збройної агресії чи терористичної діяльності) або значною мірою сприяли вчиненню таких дій іншими особами, у тому числі до резидентів у розумінні Закону України «Про основні засади примусового вилучення в Україні об`єктів права власності Російської Федерації та її резидентів».

Санкція у вигляді стягнення в дохід держави активів фізичних та юридичних осіб додана пунктом 1-1 частини 1 статті 4 до Закону України «Про санкції» на підставі Закону України № 2257-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов`язаних з активами окремих осіб» від 12.05.2022, який набрав чинності 24.05.2022 (далі - Закон № 2257-IX).

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про санкції», санкції можуть застосовуватися з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної особи, юридичної особи, яка знаходиться під контролем іноземної юридичної особи чи фізичної особи-нерезидента, іноземців, осіб без громадянства, а також суб`єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Тож, Закон України «Про санкції» визначає вичерпне коло суб`єктів, на яких можуть бути накладені такі санкції. По відношенню до фізичних осіб вони накладаються лише на нерезидентів, іноземців, осіб без громадянства, а також суб`єктів, які здійснюють терористичну діяльність.

Суб`єкти, які здійснюють терористичну діяльність, наведені в законі безвідносно до їх іноземної або української приналежності.

У період до 28.12.2022 ОСОБА_1 був громадянином України. Дії, які є підставою застосування санкції стягнення активів у дохід держави, ним вчинялися як до, так і після втрати громадянства України.

У зв`язку з чим, ОСОБА_1 є суб`єктом для застосування санкції відповідно до Закону України «Про санкції».

Законом України «Про санкції» визначено виключний перелік підстав застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 цього Закону (у виді стягнення активів в дохід держави).

Підставами застосування санкцій у виді блокування активів фізичних та юридичних осіб згідно з п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» є дії фізичної та юридичної особи, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод, які виникли з моменту набуття чинності Закону України «Про санкції» у 2014 році.

Норма, зазначена у п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» в цій частині діяла з 12.09.2014, що свідчить про те, що відповідач мав бути обізнаним, що у випадку вчинення вищезазначених дій до нього можуть бути запроваджені санкції з боку держави Україна, у тому числі й блокування активів.

У цій частині рішення РНБО про накладення санкцій у виді блокування активів відповідача, з точки зору дії норми у часі, відповідає ст. 58 Конституції України. На це вказує те, що спочатку був прийнятий Закон України «Про санкції», який передбачав наслідки за певні дії, а вже після набуття чинності закону, відповідач вчиняв дії, які є підставами для застосування санкції у виді блокування активів як передумови застосування санкції у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі.

Взяття участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України та в організації безпосередньої збройної агресії проти України вказують на послідовну свідому підтримку відповідачем рішень керівництва держави-агресора, які спрямовані на спробу поширення юрисдикції на окуповані території України, що порушує державний суверенітет та територіальну цілісність України.

Сукупність всіх наведених обставин вказує, що дії ОСОБА_1 мають послідовний та постійний характер, вчиняються умисно та мали місце як до повномасштабного вторгнення рф, так і після його початку.

Така діяльність відповідача, яка проявилася в участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України та в організації безпосередньої збройної агресії проти України, підпадає під визначення дій, передбачених підпунктом «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції», а саме взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

Як було встановлено в п. 3.10.1.2 рішення, взяття участі у матеріально-технічному забезпеченні збройної агресії проти України та в організації безпосередньої збройної агресії проти України підпадає під визначення дій, передбачених підпунктом «г» пункту 1 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції», а саме взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України. Суд дійшов висновку, що ОСОБА_1 завдав істотної шкоди національній безпеці, суверенітету чи територіальній цілісності України, зокрема, шляхом взяття участі в організації (у тому числі плануванні, керівництві та координації, державному фінансуванні та матеріально-технічному забезпеченні) підготовки збройної агресії проти України, а також в організації безпосередньої збройної агресії проти України.

Як було встановлено в п. 3.11.2.1, 3.11.2.2 цього рішення, ОСОБА_1 вчиняв дії, спрямовані на інформаційне сприяння збройній агресії проти України шляхом: спонукання до збройної агресії проти України шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, як суттєвих складових успішного виконання бойових завдань РФ; визнання правомірною, заперечення збройної агресії, окупації територій України; глорифікація збройних формувань держави-агресора та представників окупаційної адміністрації держави-агресора; підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями. Такі дії відповідача ОСОБА_1 підпадають під визначення дій, передбачених підпунктом «в» пункту 2 абзацу 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції». Суд дійшов висновку, що своїми діями ОСОБА_1 суттєво сприяв вчиненню дій або ухваленню рішень, зазначених у пункті 1 цієї частини, зокрема, але не виключно, шляхом спонукання до збройної агресії проти України шляхом релігійно-просвітницької роботи в межах ідеології держави-агресора, підтримки морально-психологічного здоров'я воїнів та їх мотивації і стійкості, як суттєвих складових успішного виконання бойових завдань РФ; визнання правомірною, заперечення збройної агресії, окупації територій України; глорифікація збройних формувань держави-агресора та представників окупаційної адміністрації держави-агресора; підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями.

Сукупність всіх наведених обставин вказує, що дії ОСОБА_1 мають цілеспрямований, послідовний та постійний характер, вчиняються умисно та мали місце як до повномасштабного вторгнення РФ, так і після його початку.

Водночас, частина вказаних дій відповідача, вчинена до 24.05.2022, що є датою набрання Законом України № 2257-IX чинності, а частина - після цієї дати. При цьому рішення РНБО, яким на відповідача накладено санкцію у виді блокування активів відповідача, прийняте 01.12.2022.

Таким чином, суд дійшов висновку, що ОСОБА_1 належить до суб'єктів, до яких може бути застосовано санкція у виді стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

3.13. Належність активів, щодо яких може бути застосована санкція у виді стягнення у дохід держави, відповідачу або іншим особам, через яких відповідач може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

3.13.1. Правові підстави визначення обсягу активів, щодо яких може бути застосована санкція у виді стягнення у дохід держави

Пункт 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції» визначає, що стягненню в дохід держави підлягають активи, що належать фізичній або юридичній особі, а також активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Згідно з пунктом 3 статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення», активами, пов'язаними з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням, є всі активи, що прямо (а щодо права власності на корпоративні права - також опосередковано (через інших осіб)) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими прямо або опосередковано (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів.

3.13.2. Належність активів, щодо яких може бути застосована санкція у виді стягнення у дохід держави, відповідачу ОСОБА_1 .

У відповідь на запит Міністерства юстиції України № 124559/38.1.1/14-22 від 29.12.2022 Національним агентством з питань запобігання корупції встановлено інформацію про належність наступних активів на території України фізичній особі ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_2 (т. 1, а.п. 115-123, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25):

Згідно з відомостями з Реєстру прав власності на нерухоме майно, у власності ОСОБА_1 перебуває квартира загальною площею 53,4 м², розташована за адресою: АДРЕСА_4 , а.п. 141-142, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Тотожні відомості містить і актуальна інформаційна довідка з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта сформована 01.03.2024 року № 368192868 (т. 1, а.п. 161-162, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Відповідно до відомостей з Єдиного державного реєстру транспортних засобів (т. 1, а.п. 143-160, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25), ОСОБА_1 належать такі транспортні засоби, як:

1)автомобіль марки MERCEDES-BENZ V 250, 2017 року випуску, VIN код -

НОМЕР_7 , дата реєстрації: 01.07.2017;

2)автомобіль марки TOYOTA AVALON, 2008 року випуску, VIN код -

НОМЕР_3 , дата реєстрації: 10.04.2012;

3)автомобіль марки MERCEDES-BENZ S 350, 2008 року випуску, VIN код -

НОМЕР_4 , дата реєстрації: 04.08.2009;

4)автомобіль марки NISSAN MAXIMA 2,0 V6, 2000 року випуску, VIN код -

НОМЕР_5 , дата реєстрації: 02.02.2001.

3.14. Пропорційність та співмірність втручання у право власності відповідача

Будь-яке примусове позбавлення власності є втручанням у право на власність. Відповідно до положень статті 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений

свого майна інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом або загальними принципами міжнародного права. Також, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності (стаття 41 Конституції України). Право, в цілому, дозволяє таке втручання, проте це втручання повинно бути законним, обґрунтованим та пропорційним.

Відповідно до статті 1 Першого Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, будь-яке обмеження права власності повинно здійснюватися, зокрема, на умовах, передбачених законом. Також, обмеження права власності має переслідувати законну мету за допомогою засобів, які є пропорційними меті («*Beyleger v. Italy*» від 5 січня 2000 року, заява № 33202/96, § 107). При цьому, має бути розумне співвідношення між засобами та метою, що досягається - так званий «справедливий баланс» між інтересом суспільства та вимогами щодо захисту фундаментальних прав особи (серед інших, рішення ЄСПЛ у справі «*Edwards v. Malta*» від 24 жовтня 2006 року, заява № 17647/04, § 69).

Право власності не є абсолютним, оскільки держава може вимагати від суб'єктів дотримуватися певних позитивних зобов'язань. У разі, якщо особи своїми діями створюють суттєву загрозу національній безпеці, інтересам громадян країни, наприклад, через фінансування чи підтримку війни проти цієї країни, держава може вжити заходів на припинення чи попередження таких дій.

При застосуванні такої санкції як стягнення активів у дохід держави суд повинен враховувати співмірність її застосування зі шкодою, що завдана інтересам суспільства діями відповідача.

У постанові Великої Палати Верховного Суду від 07.04.2020 у справі № 916/2791/13 сформована наступна правова позиція: втручання у право власності, навіть якщо воно здійснюється згідно із законом і з легітимною метою, буде розглядатися як порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, якщо не буде встановлений справедливий баланс між інтересами суспільства, пов'язаними із цим втручанням, й інтересами особи, яка зазнає втручання в її право власності. Отже, має існувати розумне співвідношення (пропорційність) між метою, досягнення якої передбачається, та засобами, які використовуються для її досягнення (п. 6.43 Постанови).

З цього приводу Велика Палата Верховного Суду наголошує, що не кожне втручання у право мирного володіння майном зумовлює порушення принципу пропорційності (п. 6.48 Постанови).

При аналізі пропорційності втручання в право на вільне володіння майном суд ураховує наступні обставини.

Україна має суверенне право на захист. Воно закріплене в Конституції України, Декларації про державний суверенітет України, загальноновизнаних міжнародних нормативно-правових актах, нормах і правилах.

Суд погоджується з позицією позивача, що застосування санкції у виді стягнення активів у дохід держави спрямоване, перш за все, на зупинення агресивних дій рф, припинення підтримки її нинішнього політичного режиму шляхом впливу на фінансові можливості прихильників такої політики та здійснення швидкого та ефективного відшкодування збитків, завданих жертвам агресії за рахунок коштів, отриманих від стягнення.

Окремою необхідністю для застосування санкцій виступає важливість зупинення подальшого сприяння та підтримки «воєнних операцій» рф шляхом встановлення для підсанкційних осіб конкретних і невідворотних наслідків таких протиправних дій у вигляді втрати власних активів на території тієї держави, щодо якої здійснюється агресія.

Управлінням Верховного комісара ООН з прав людини (УВКПЛ ООН) на щотижневій основі публікуються дані щодо втрат серед цивільних осіб після початку вторгнення рф на територію України. Так, на офіційному вебсайті ООН опубліковано наступну найактуальнішу інформацію станом на січень 2024 року:

«З 24 лютого 2022 року, коли почалася широкомасштабна збройна агресія рф УВКПЛ зафіксувало 30 010 жертв серед цивільного населення у країні: 10 378 загиблих і 19 632 особи поранених. Це включало: 1) 8 095 осіб загиблих на території, контрольованій Урядом, коли сталися втрати; 2) 2 283 осіб загиблих на території, окупованій рф; 3) 16 257 осіб поранених на території, контрольованій Урядом, коли сталися втрати; 4) 3 375 осіб поранених на території, окупованій рф» (т. 3, а.п. 62-65, електронні документи на Dvd-г диску - Додаток № 27 та на флеш-носії (т. 3, а.п. 104, т. 4, а.п. 25).

Суд ураховує інформацію, надану УВКПЛ ООН на офіційному сайті, про численність жертв серед цивільного населення після початку військової агресії рф.

Під час розгляду справи суд встановив існування причинного зв'язку між діями ОСОБА_1 та наслідками військової агресії рф.

Вказане свідчить про порушенням фундаментальних прав та інтересів людини та суспільства в цілому, зокрема наявність численних жертв серед цивільного населення в Україні, яке не бере безпосередньої участі у військових діях, руйнування об'єктів інфраструктури, культурної спадщини України, загрози атомної катастрофи тощо. Вказане зумовлює відповідне реагування з боку держави шляхом використання правового механізму у виді стягнення в дохід держави активів відповідача, які знаходяться на території України.

Застосування санкції передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону у виді стягнення у дохід держави активів відповідача, які є предметом вказаного позову, не призведе до суттєвого погіршення майнового стану останнього, водночас в умовах триваючої агресивної війни рф проти України такі цілі застосування санкції співвідносяться з інтересами суспільства. Вказані активи після відчуження в дохід держави будуть використані для покриття збитків,

спричинених військовими діями РФ, та в подальшому будуть спрямовані на відбудову інфраструктури України, міст та сприятимуть відбудові економіки.

Отже, в умовах триваючої агресивної війни РФ проти України, застосування санкції, на переконання суду, співвідноситься з інтересами суспільства та є пропорційним.

3.15. Висновки

Дослідивши наявні у матеріалах провадження докази в їх сукупності та взаємозв'язку, суд в попередніх розділах прийшов до наступних висновків:

- 1) позивач належним чином звернувся до суду з адміністративним позовом під час дії правового режиму воєнного стану (абзац 1 пункту 1 статті 6 Закону України «Про санкції»);
- 2) на відповідача ОСОБА_1 було накладено санкцію у виді блокування активів за рішенням Ради національної безпеки та оборони України, прийнятим після набрання чинності, Законом України № 2257-IX (абзац 2 ч. 3 статті 6 Закону України «Про санкції»);
- 3) наявні необхідні підстави для застосування відносно ОСОБА_1 санкції, передбаченої абзацом 4 частини 1 статті 5-1 Закону України «Про санкції».

Отже, позовні вимоги підлягають задоволенню.

3.16. Інші питання

При ухваленні рішення суд також вирішує чи є підстави допустити негайне виконання рішення (п. 6. ч. 1 ст. 244 КАС України). Оскільки рішення суду про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону України «Про санкції», не належить до судових рішень, які виконуються негайно відповідно до статей 274, 371 КАС України, суд не вбачає підстав для допущення негайного виконання рішення.

Відповідно до ст. 139 КАС України відсутні підстави для розподілу судових витрат, оскільки позивач звільнений від сплати судового збору на підставі п. 25 ч. 1 ст. 5 Закону України «Про судовий збір», а доказів понесення інших судових витрат сторонами у даній справі не надано.

З урахуванням зазначеного вище, беручи до уваги положення статей 2, 10, 12, 72-79, 99, 243-246, 268, 269, 283-1 КАС України, статей 4-52 Закону України «Про санкції», суд

ВИРІШИВ:

1. Адміністративний позов Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції», - задовольнити.
2. Застосувати до ОСОБА_1 (ІНФОРМАЦІЯ_1 , ПІН громадянина рф: НОМЕР_1 , адреса: АДРЕСА_1) санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону України «Про санкції».
3. Стягнути в дохід держави активи ОСОБА_1 , а саме:
 - 1) квартиру загальною площею 53,4 кв.м., житловою площею 28,5 кв.м., за адресою: АДРЕСА_2 , реєстраційний номер майна: 15876579;
 - 2) автомобіль марки MERCEDES-BENZ V 250, 2017 року випуску, VIN код - НОМЕР_7 , дата реєстрації: 01.07.2017;
 - 3) автомобіль марки TOYOTA AVALON, 2008 року випуску, VIN код - НОМЕР_3 , дата реєстрації: 10.04.2012;
 - 4) автомобіль марки MERCEDES-BENZ S 350, 2008 року випуску, VIN код - НОМЕР_4 , дата реєстрації: 04.08.2009;
 - 5) автомобіль марки NISSAN MAXIMA 2,0 V6, 2000 року випуску, VIN код - НОМЕР_5 , дата реєстрації: 02.02.2001.

Опублікувати текст рішення на офіційному вебсайті Вищого антикорупційного суду відповідно до положень ч. 7 ст. 283-1 КАС України, з урахуванням ч. 16 ст. 10 КАС України.

У разі проголошення в судовому засіданні лише вступної та резолютивної частин рішення суду (скорочене рішення) повний текст рішення суду складається не пізніше п`яти днів з дня проголошення.

Повний текст рішення суду підписується всім складом суду та не пізніше наступного дня після підписання його копія надсилається учасникам справи, їх представникам на офіційні електронні адреси (у разі їх наявності) та опубліковується на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Апеляційна скарга на рішення Вищого антикорупційного суду може бути подана учасником справи та/або його представником до Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду протягом п`яти днів з дня проголошення рішення суду.

Якщо в судовому засіданні було проголошено лише вступну та резолютивну частини рішення суду (скорочене рішення), зазначений строк обчислюється з дня складення повного тексту рішення суду та його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Учасники справи, які не були присутні при проголошенні рішення суду, а також особа, яка не брала участі у справі, якщо суд вирішив питання про її права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити рішення суду протягом п'яти днів з дня його опублікування на офіційному веб-сайті Вищого антикорупційного суду.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Судове рішення в день набрання ним законної сили надсилається Фонду державного майна України для здійснення повноважень у сфері управління активами, щодо яких ухвалено судове рішення про застосування такої санкції, а також до апарату Ради національної безпеки і оборони України, Кабінету Міністрів України.

Повний текст рішення складено 12 квітня 2024 року.

Головуючий (суддя-доповідач) Крук Є.В.

Судді: Білоус І.О. Кравчук О.О.

Покликання на рішення в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/118327985>